

5. Шкандрій Мирослав. Євреї в українській літературі. Зображення та ідентичність / пер. з англ. Наталії Комарової. Київ : Дух і Літера, 2019. 352 с. (сер. «Бібліотека юдаїки»)

6. Шолом-Алейхем. Тев'є-молочар. URL: <https://www.ukrlib.com.ua/world/printit.php?tid=1279>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-288-6-67>

Полухович П. О.

студент II курсу магістратури

*Навчально-наукового інституту філології та журналістики
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського
м. Київ, Україна*

Науковий керівник: Комісаров К. Ю.

*кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри східної філології*

*Навчально-наукового інституту філології та журналістики
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського
м. Київ, Україна*

РОЛЬ ПЕРЕКЛАДУ ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТІВ ЯК ВИДУ АУДИТОРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У КУРСІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Два основні педагогічні підходи до викладання поезії та літератури мають своє коріння в літературній критиці: (1) Стилістика аналізує мовні форми тексту, а (2) Reader-Response займається взаємодією читача з текстом [1, с. 12]. У стилістичному аналізі форма та значення нероздільні, оскільки Ганауер (Hanauer) [2, с. 7] стверджує, що «читання поезії – це завдання, у якому обговорення значення невід’ємно включає розгляд форми». Під «відповіддю» мається на увазі, що слова (образи) вірша стають засобами, які активізують різноманітні спогади студентів і стимулюють творчі думки, які студенти як «виконавці» передають на емоційні, вокальні, мимічні та фізичні реакції [3, с. 129]. Проте завжди слід пам’ятати, що головна мета літератури – розважати. Хороша поезія використовує мову для вираження думок митця таким чином, щоб це принесло естетичне задоволення і, в свою чергу, є відповідною прикрасою оригінальної думки [4, с. 50]. Отже, Келлем (Kellem) [1] поєднує два підходи в одному називаючи це Formeaning Response, яка

покликана подолати розрив між естетичним і стилістичним підходами до читання. Завдяки систематичності і принциповості методів стилістика дає змогу знайти різному читачеві дійти до інтерпритаційного «консенсусу» щодо тексту [5, с. 5].

Адали (Adalı) [6, с. 245] зазначає, що в той час як у розмовній мові слова є «засобами» які використовуються для спілкування, у поетичній площині вони виходять за межі спілкування, посилаючись на всі свої потенційні значення для передачі емоцій і відповідей і стаючи «наміром». Слова об'єднані та пов'язані між собою під егідою образного та конотаційного значення, а також емоційного значення, хоча вони не поєднуються у формальній мові. Гесс (Hess) [7] представляє словесно-сформовану модель за допомогою студенти можуть зрозуміти глобальне значення вірша, пов'язуючи переносні значення слів одне з одним за допомогою мовної діяльності.

Лазар (Lazar) [8] пропонує три підходи до викладання літератури: мовний підхід, література як зміст і література для особистого збагачення. Для того, щоб скористатися перевагами вивчення поезії в лінгвістичному, комунікативному та інтелектуальному плані, слід розробити послідовність завдань, яка включатиме все воедино. Акуель (Akyel) [9, с. 66] також пропонує три кроки діяльності з цими підходами: (1) Заохочувати студентів EFL посилатися на власний особистий досвід, щоб відповісти на вірш; (2) Допомогти студентам EFL вивчити відмінні риси мови вірша; (3) Поліпшити інтерпритацію та висновки тих, хто вивчає мову – формування навичок шляхом заохочення їх спиратися на свої знання граматики, лексики, чи дискурсу, щоб зробити естетичне судження про текст.

Особливу роль у контексті формування перекладацької компетенції у тюрколога відіграє низка аспектів. Переклад – це ніщо інше ніж двомовний діалог, комунікація, провідником якої є перекладач. Поряд із подібністю та відмінністю мовних систем важливу роль при перекладі відіграє такий суб'єктивний фактор, як компетентність перекладача та рівень володіння обома мовами.

Перекладацька компетентність сьогодні набула ознак мегаявища, за допомогою якого аргументуються, характеризуються, аналізуються, пояснюються, прогножуються практично всі науково-методичні аспекти підготовки фахівців-перекладачів у системі вищої освіти до майбутньої професійної діяльності. Інтенсивність та темпи розвитку інтернаціональної педагогічної думки в XXI ст. також зросла завдяки трансформації професійних знань на основі перекладу фахових текстів.

Доступність професійних надбань світового педагогічного ком'юніті дає змогу викладачам українських ВНЗ орієнтуватися в інноваційних напрямках і технологіях навчання студентів, у тому числі – з метою

розвитку перекладацької компетенції як інтегрованої якості в контексті підґрунтя майбутньої успішної професійної діяльності.

Науково-теоретичний і методичний аспекти формування перекладацької компетенції у студентів-філологів як майбутніх фахівців широко досліджуються вітчизняними та зарубіжними науковцями в різних ракурсах. Науково-теоретичні основи залишаються підґрунтям як усталених методичних підходів до формування перекладацької компетенції студентів-філологів як майбутніх перекладачів, так і нових, зумовлених сучасними вимогами суспільного життя. Методичний аспект коригується стрімким розвитком інформаційних технологій, інноваційними методами, широким спектром самостійного доступу студентів до знань, потребами замовників перекладацьких послуг. Розмаїття наукових поглядів на методику формування перекладацької компетенції вказує на широке поле фахових досліджень, на розвиток сучасних технологій і методик, доцільність і результативність яких може бути доведена чи спростована лише з часом.

Список використаних джерел:

1. Kellem Harlan. The Formmeaning Response Approach: Poetry in the EFL Classroom. *English Teaching Forum*. 2009. № 4. С. 12–18.
2. Hanauer David. Poetry Reading in the Second language Classroom. *Language Awareness*. 1997. № 6 (1). С. 2–16.
3. Elting Stephen and Arthur Firkins. Dramatizing poetry in the second language classroom. *English Teaching: Practice and Critique*. 2006. № 5 (3). С. 127–136. URL: <http://education.waikato.ac.nz/research/files/etpc/2006v5n3art5.pdf> (дата звернення 19.09.2022)
4. Chen Rosa Hong. Pedagogical Approaches to Foreign Language Education: A discussion of poetic forms and culture. *SFU Educational Review*. 2009. № 1. С. 49–57.
5. Simpson Paul. *Language through Literature. An introduction*. 1997. Routledge: New York.
6. Adalı Oya. *Anlamak ve Anlatmak*. 2003. İstanbul: Pan Yay.
7. Hess Nathalie. Real language through poetry: a formula for meaning making. *ELT Journal*. 2003. № 57 (1). С. 19–25.
8. Lazar Gillian. *Literature and Language Teaching: A guide for teachers and trainers*. 1993. Cambridge: Cambridge University Press.
9. Akyel Ayşe. Stylistic Analysis of Poetry: A Perspective from an Initial Training Course in TEFL. *TESL Canada Journal / Revue TESL Du Canada*. 1995. № 13 (1). URL: <http://www.eric.ed.gov/PDFS/EJ518121.pdf> (дата звернення 19.09.2022).